

We interpreteren allemaal het beeld dat een ander neerzet en we doen dat continu, de hele dag door.

Lida van Doorn in haar boek "Overtuigen door uitstraling" (Scriptum, 2009).

Vrouwen die solliciteren naar een leidinggevende functie kunnen zich beter niet te vrouwelijk kleden.

Een beetje mannelijke outfit, maar ook weer niet té, is in zo'n situatie het beste. Psycholoog Roos Vonk schrijft hierover in "De eerste indruk" (Scriptum, 1998).

Ook al ben je een man, ga niet te eentonig gekleed door elke dag hetzelfde te dragen. Wissel kleurtinten en stoffen af.

Tip op etiquette.nl over zakelijke kleding voor mannen.

Ja, zelfs de internetnerds hebben codes. Zo las ik laatst dat je bont gekleurde sokken dient te dragen, bij voorkeur van het Zweedse merk Happy Socks, wil je meetellen in Silicon Valley.

Werkkleding is een mijnenveld, vindt columnist Roos Schlikker. Intermediair.

zorg voor elkaar

Vrijwilliger vindt hulpvrager via onlineplatform

tekst Michiel Bakker
beeld Jan Bijl

Koffiedrinken of een spelletje doen met iemand die weinig contacten heeft. Maar ook de tuin bijhouden voor een bejaarde plaatsgenoot of een mantelzorger ondersteunen. Veel mensen willen zich graag voor een ander inzetten, maar hebben geen zicht op de hulpvragen die er zijn, stelt zorgvoorelkaar.com, een „onlinemarktplaats voor vrijwillige hulp.“ „Zo laat onderzoek in Rotterdam zien dat één op de vijf Rotterdammers bereid is om (extra) vrijwilligerswerk te doen. Op landelijke schaal kan dit een extra potentieel van maar liefst 200 miljoen uur per jaar zijn“, meldde de organisatie vorige week.

Zorgvoorelkaar brengt sinds 2011 hulpvragers en -aanbieders met elkaar in contact. Iedereen die vrijwillige hulp nodig heeft of een maatje zoekt, kan zijn vraag op de website kwijt. Wie beschikbaar is om –soms” of ”regelmatig”– iets voor of met een ander te doen, kan dat eveneens melden. Het aanbod varieert van categorieën zoals vervoer, boodschappen doen en tuinieren tot huiswerkbegeleiding, sporten en gezelschap. Vragers en aanbieders uit dezelfde woonplaats kunnen elkaar rechtstreeks benaderen. Soms loopt het eerste contact via een organisatie die een vrijwilliger zoekt voor een cliënt.

Plaatselijke en landelijke onlineplatforms die vrijwilligers aan hulpvragers koppelen, zijn niet nieuw. Wat is de specifieke meerwaarde van Zorgvoorelkaar? „Veel landelijke platforms hebben moeite om lokaal voldoende vraag en aanbod te realiseren“, zegt Pauline Soer van Zorgvoorelkaar. „En voor lokale initiatieven is het nogal eens moeilijk om voldoende continuïteit te garanderen, omdat zij vaak hangen aan één initiatiefnemer. Het voordeel van Zorgvoorelkaar is dat het een landelijk dekkend netwerk van lokale marktplaatsen biedt dat plaatselijk kan worden toegepast.“

De website vermeldt bijna 4000 aanbiedingen van vrijwillige hulp. „Van de vrijwilligers doet 32 procent voor het eerst vrijwilligerswerk en is 50 procent jonger dan 40 jaar. Vrijwilligerswerk is beslist niet stoffig en saai“, zegt Soer. Op dit moment doen dertig gemeenten mee aan het initiatief, waaronder Aalsmeer, Gouda, Hillegom en Delft. Met „tientallen” andere gemeenten is de organisatie in gesprek.

Hoe garandeert Zorgvoorelkaar dat een hulpvrager een betrouwbare vrijwilliger in huis krijgt? Soer: „Zowel richting vragers als aanbieders willen we veiligheid waarborgen. Gebruikers vullen op de website een profiel in. Wij monitoren dat iedere dag. Ook de samenwerking met lokale welzijnsorganisaties is hierbij van groot belang.“

In de top drie van zowel vragers als aanbieders staan sociale activiteiten bovenaan, gevolgd door klusjes binnenshuis, zoals koken en schoonmaken, en klusjes buitenshuis, zoals vervoer en boodschappen doen. „Wij willen eraan bijdragen dat iedereen de zorg en hulp krijgt die hij nodig heeft.“

>>>zorgvoorelkaar.com

Een vrijwilliger gaat op pad met een hulpvrager.

Overtuigend gebloemd

tekst Clasina van den Heuvel
beeld Sjaak Verboom

Wendy Vos draagt graag een paar kettingen tegelijk; ze mogen rammelen en zwieren en vooral achter in een zaal zichtbaar zijn als zij voorin staat. Maar dat zilverkleurige hart dat eraan hangt – komt dat nou krachtig over of niet?

Steviger, krachtiger overkomen op haar werk: dat is wat Wendy Vos (49) uit Leiden wil, en daarom maakte ze een afspraak bij imagoconsultant Claudia Hulshof. Hulshof, die onlangs het boek "Signalen. Kledingstijl op je werk" schreef, adviseert mensen hoe ze zich kunnen kleden op een manier die bij hun maatschappelijke positie past.

Tijdens een eerdere sessie stelde ze een kleurenpalet samen voor Wendy; op een zonnige middag in maart volgt het stijl- en imago-advies. Wendy Vos draagt een glanzende, lichtgoudkleurige jurk – later op de middag blijkt de stof wat te dun en te glanzend voor haar figuur, en de jurk aan de korte kant. „Hier heeft half Nederland trouwens mee te maken: dat de jurken te kort zijn“, zegt Hulshof. Het mooiste is namelijk als de zoom op het smalste deel net boven, op of onder de knie valt, wijst ze. „Waar de zoom valt, daar gaat ons oog naartoe.“

Voor het advies let Hulshof op vormen en verhoudingen; op het lichaamstype –recht en stevig, zacht of gespierd en ronder– en op proporties. Ze pakt de centi-

meter erbij, meet nauwkeurig en schrijft cijfers op. En uiteindelijk let ze ook op de textuur van huid en haar. Bij „egaal en glad” passen fijn geweven stoffen; bij een krulhoofd past een springeriger materiaal.

Rode jurk

De stof voor Wendy mag steviger zijn dan die ze draagt, stelt Claudia Hulshof. Een gevoerde, niet te flodderige stof doet wonderen als je er wat zakelijker wilt uitzien. De rood met witte bloemetjesjurk die Vos heeft meegenomen valt veel netter dan de dunne gouden jurk – terwijl de eerste aan het hangertje nog vrolijker en onzakelijker oogde. Het materiaal van een kledingstuk doet dus veel voor het imago.

Als Wendy Vos bij een bank of verzekeraar werkte, zou de gebloemde jurk geen aanrader zijn, maar aangezien ze trainingen geeft over "personal branding" –waarbij het erover gaat hoe je het beste uit de verf komt, en je je persoonlijkheid inzet en versterkt voor zakelijk succes– kan de rode jurk heel goed. Want hij past bij de persoon: bij haar humor en enthousiasme en lichte zelfspot. De zwarte basisjurk die ze elke dag wel zou willen dragen, met

„Onzichtbaar zijn heeft natuurlijk ook voordelen”

een van haar vele kleurige jaszjes, overigens ook. En kies langere kettingen, adviseert Claudia Hulshof, zodat ze een lange, rechte lijn vormen en ze Wendy wat langer doen lijken.

Minderwaardigheidsgevoel

De klanten van Hulshof, die in 2009 begon met haar werk als imagoconsultant, zijn vrijwel allemaal hoogopgeleide professionals. „Leuke mensen, op de een of andere manier komen er eigenlijk enkel leuke mensen op me af.“ Ja, daarmee bereikt ze de doelgroep die ze op het oog heeft. Maar er zijn ongetwijfeld anderen die de

drempel te hoog vinden, denkt Hulshof. „Mensen met weinig zelfvertrouwen bijvoorbeeld die het simpelweg te eng vinden om hier binnen te stappen. Of met een minderwaardigheidsgevoel, die zichzelf erg onaantrekkelijk vinden en niet doorhebben hoe aantrekkelijk ze eruit zouden kunnen zien.“

In "Signalen" schreef ze al dat er nog wel wat te winnen is op kledinggebied, bij Nederlandse werknemers. Of we het hier nu veel slechter doen dan in het buitenland? In Zuid-Europa –zoals Italië, Frankrijk– kleden mensen zich beter, vindt Hulshof. „Ze maken er werk van: zien er verzorger en netter uit; minder uitdagerend, minder bloot. Dat bevalt mij wel, ik houd persoonlijk niet zo van dat etaleren van blote armen, borsthaar, harige benen enzovoort op het werk, bijvoorbeeld in de zomer. Je bent niet op het strand – en wil je comfortabel kunnen zitten met die rok of jurk dan moet hij echt wat langer zijn.“

Mensen houden er ook weinig rekening mee dat het op een gegeven moment gewoon niet mooi meer is om alles te laten zien. Liever een halve mouw dan een slap velletje, naar mijn smaak. Het leidt af, dat etaleren van je lichaam, en dat lijkt me op het werk niet de bedoeling.“

Onzichtbaar

Het innerlijk telt, zullen sommigen zeggen. De binnenkant is belangrijk, niet de buitenkant. Maar op zakelijk gebied speelt er toch meer mee. Denk alleen al aan sollicitatiegesprekken. Hulshof: „Iedereen maakt een eerste indruk, grotendeels op basis van zijn of haar uiterlijk en uitstraling, zodat ze een lange, rechte lijn wat je wilt laten zien, of wat je te bieden hebt, dan kan dat zeer nadelig voor je uitpakken. Je kunt veel doen om die eerste indruk te laten matchen bij wat jij wilt laten zien – je geeft jezelf hierdoor een belangrijk steuntje in de rug. Want er is lang niet altijd de gelegenheid om een tweede indruk te maken, kortom, om te herstellen wat eerder niet helemaal goed ging.“

Hulshof herinnert zich een klant „met een heel onopvallend

uiterlijk.“ „Je zag 'm gemakkelijk over het hoofd. Zijn aantrekkelijkheid verborg hij vakkundig onder een flets en onverschillig uiterlijk. Hij wilde echter wel zichtbaarder zijn.“ De man onderging een metamorfose: koos voor kleding die goed paste, in een kleur die de aandacht op zijn ogen vestigde, en met een vlotter kapsel. „Hij

had het makkelijker als leidinggevende, daarna. Mensen zagen hem staan en luisterden ook vanzelfsprekend naar wat hij zei. Hij was moedig. Ik denk wel dat hij even heeft moeten wennen. Ook aan iets positiefs moet je soms wennen. En onzichtbaar zijn heeft natuurlijk ook voordelen.“ Van onzichtbaarheid heeft

Wendy Vos geen last. Daarvoor houdt ze te veel van heldere kleuren en een kledingstuk met een opvallend detail. „Zelf doe ik eigenlijk altijd maar wat“, zegt ze over haar kledingstijl tot nu toe. „Ik kies een jurk omdat ik hem mooi vind – niet zozeer om wat hij met me doet.“ Dat wordt nu anders; misschien laat ze na dit

consult zelfs een paar basisjurken op maat maken. Omdat confectiekleding allicht ergens te strak zit, of te wijd, of te kort blijkt, dan wel te lang is.

Kantelpunt

Van hoge hakken houdt ze ook. Daarvoor heeft Hulshof nog een tip. Pumps onder een jurk zijn

mooi, zegt ze. Maar te dunne, hoge hakken helpen niet echt als je krachtig wilt overkomen. „Er is een kantelpunt. Voor je het weet, is een hoge hak een ordinaire hak.“

Een stapje terug op hakkengebied betekent dus een stap vooruit qua carrièrekansen, zou je kunnen zeggen.